

Riječ urednika

Dragi čitatelji,

u Vašim rukama se nalazi novi broj časopisa „Počeci“ kojeg su pripremili bogoslovi Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja. Budući da prošlogodišnji „Počeci“ nisu bili realizirani, ovogodišnje izdanje sadrži i neke članke i uratke koje su napisali prošlogodišnji bogoslovi, a današnji đakoni i svećenici.

Od 1996. godine, kada su izdani prvi „Počeci“, pa sve do ovog 15. broja trudimo se čitateljima ponuditi filozofske i teološke početničke uratke, one šireg duhovnog i kulturnog karaktera, a osobito ponešto iz nepresušne franjevačke riznice. U ovom broju posebno bih istaknuo intervju s mons. Slobodanom Štambukom, biskupom hvarsko-bračko-viškim u miru koji je u razgovoru s bogoslovima ukratko opisao svoj interesantni životni put, osvrćući se i na zahtjevne ratne devede-

sete godine kada se je „iz majčinog krika“ sloboda rađala.

Isto tako, pripremili smo ponešto o životu u odgojnim zavodima naše Provincije te поближе prikazali jedan radni dan bogoslova u Klerikatu u Splitu. No ne želim Vam ovdje otkriti sve dragulje iz ove nove „škrinje“. Otkrit ću samo da ih ima više i za svakoga ponešto.

Kao urednik ovogodišnjeg izdanja, posebno bih zahvalio braći bogoslovima, bivšim bogoslovima, a sadašnjim svećenicima, bivšem magistru i sadašnjim odgojiteljima koji su, unatoč brojnim obvezama, izdvojili svoje vrijeme i dali doprinos u obogaćenju ovog broja časopisa „Počeci“.

Veliko hvala i Vama, cijenjeni čitatelji, uz želju da Vam ovaj broj časopisa „Počeci“ bude na svekoliku duhovnu izgradnju! Mir i dobro!

fra Stipe Buljan, glavni urednik

Popratna riječ o. magistra

Svaki čovjek u svom životu za sobom ostavlja trag, više ili manje prepoznatljiv i trajan. Zapisana riječ ili neko konkretno djelo zacijelo predstavljaju trajniji trag od samoga sjećanja koje vremenom obično blijedi i izbljedi. Bog, došavši na svijet, uz trajni znak nesebične ljubavi i spasenja, znak

križa, ostavio je svoju riječ koju su drugi po sposobnosti sjećanja, a zahvaljujući njenoj silini i upečatljivosti učinili besmrtnom, prenijevši je zapisanu sljedećim naraštajima. Od tada ona je znak ili, još bolje, putokaz za život u istini. Ali riječ koju je izrekao sam Bog, beskrajno nadilazi. Ona je tek poput

orijentira koji nas želi uvesti u novost, u našu novost koja nadilazi vlastite pretpostavke i kategorije o njemu, o njegovoj ljubavi i milosrđu prema čovjeku. Zbog toga je vrijedno ostaviti za sobom trajniji trag koji će i druge na svoj način nadahnjivati, uvoditi u novost odnosa i istodobno ih činiti boljima, više ljudima i pozornijima na Božju riječ.

„Počeci“ su u pravom smislu prvijenci pisane riječi naših franjevačkih bogoslova, ali i fotozapis važnijih događaja kojim je obilježen protekli period. Neki od autora pisanih uradaka u ovom broju već su svećenici raspoređeni na svoje prve službe diljem naše Provincije u Domovini, a ponetko i u inozemstvu. Želimo im da neumorno i s odvažnošću siju sjeme riječi Božje i budu njeni autentični navjestitelji. Da pisana riječ ište intelektualni napor i trud oko urječivanja suvislih misli s jasnom porukom, na osobit način to otkrivaju ovdje obrađene filozofske i teološke teme. Neki od ovdje donesenih tekstova plod su molitve i meditacije nad Božjom riječju. Stoga oni predstavljaju svojevrsnu novost i prigoda su za upoznavanje novog i originalnog pogleda na Boga, čovjeka i svijet. Svakom na njegovom početku treba dati vjetra u jedra i na taj način ga usmjeriti k ostvarenju cilja započetog prvim i još nedovoljno sigurnim korakom. Zbog toga pristoji čestitati našim mladim bogoslovima, franjevcima na odvažnosti i na trudu da se preko intelektualnog i duhovnog napora izraze, ostave svoj trag, odraz na papiru i time daju svoj obol da naši „Počeci“ i dalje u sebi njedre zapis i slikopis u vremenu koji će s odmakom vremena, vjerujem, postajati sve znakovitijim i privlačnijim. Hvala i našim gostima, na osobit način biskupu u miru mons. Slobodanu Štambuku na toploj, iskrenoj, očinskoj i bratskoj riječi te na susretu, kao i našoj dvojici braće iz D.R. Kongo.

Zahvalni smo i dosadašnjem odgovornom uredniku fra Ivici Juriću koji se je oprostio od službe magistra bogoslova u listopadu prošle godine. Na osobit način naše zahvale idu aktualnom uredništvu, na čelu s glavnim urednikom te isto tako mnogopoštovanom o. fra Marku Mrši, provincijskom ministru na svesrdnoj potpori kod izdavanja časopisa.

Radosni smo predati vam u ruke petnaesti broj našeg časopisa, sa željom i obvezom da „Počeci“ traju i dalje i budu poticaj svima koji se nalaze na početku nekog od svojih osobnih životnih traganja i pothvata, manjih ili većih. Jer svaki početak u sebi skriva prigodu za otkrićem novoga, još nedogođenog i nedoživljenog. Usudimo se biti poput Franje, pokornika iz Asiza kojeg su uznosili i privlačili vrhunci u koje su se njegovi suvremenici rijetko usuđivali zagledati, onako kako je to činio upravo on. Za takvo što, dakako, traži se dodatna odvažnost i hrabrost koju neki znaju nazivati drskošću, pa i ludošću. Tko se odvaži koračati tim putem, on je poput djeteta koje u odsjaju sunčeva svjetla na morskoj površini vidi zlatne niti skrivene u njegovim dubinama.

Pračeni svjetlom Božje milosti, uz napor uma i duha, te zagovorom Kraljice franjevačkog Reda, odvažujmo se svednevice upirati pogled k novim osobnim i zajedničkim nedosegnutim horizontima i vrhuncima, ne zaboravljajući pritom neprestano tragati za Vječnim i diviti se ljepoti njegove Riječi i lica vidljivog na licima bližnjih i u raskoši stvorenoga koje ne prestaje skladati odu svom Tvorcu, darivatelju svega.

fra Ivan Režić